

i henhold til regler udfærdiget med hjemmel i loven kan påklages til miljøstyrelsen.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan tillade, at afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen som klagemyndighed, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, kan påklages til ministeren, såfremt afgørelsen er af principiel karakter eller er af større betydning for vandforsyningen.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd truffet afgørelse op til nærmere undersøgelse og afgørelse og kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter stk. 1, træffes af ham. Afgørelsen kan dog kun ændres til skade for adressaten, såfremt afgørende hensyn til vandforsyningen taler herfor.

Stk. 4. Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 71-73 og § 74, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1—4 kommer ikke til anvendelse på afgørelser i medfør af kapitel VII.

§ 65 b. Afgørelser i medfør af §§ 13 og 36 om tilladelse til vandforsyningsanlæg, som udelukkende tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed, samt afgørelser i medfør af § 19, stk. 2, 3. pkt., § 26, stk. 1, § 31, stk. 1, og § 36 om tilbagekaldelse af tilladelser til sådanne vandforsyningsanlæg, der er truffet af miljøstyrelsen efter § 65 a, stk. 1, eller af ministeren for forureningsbekæmpelse efter § 65 a, stk. 3, kan påklages til miljøankenævnet. Tilbagekaldelser i medfør af § 36 kan dog ikke påklages til miljøankenævnet, hvis den tilladte årlige indvinding er under 100.000 m³.

Stk. 2. Til miljøankenævnet kan endvidere påklages afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet af ministeren efter § 4.

Stk. 3. Ved klage til miljøankenævnet finder bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1, og § 81 tilsvarende anvendelse.“

84. I § 66, stk. 1, nr. 3, ændres „9, stk. 2“ til: „9, stk. 1 og 3“.

85. I § 66, stk. 1, nr. 3, udgår: „§ 13, stk. 2“ samt „39, stk. 1, 40 og 45, stk. 2“.

§ 2.

I lov nr. 312 af 9. juni 1971 om offentlige veje, som ændret ved lov nr. 286 af 7. juni 1972, indsættes i § 106, stk. 1, efter „ejendom“: „ , eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“.

§ 3.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse.

§ 4.

Stk. 1. Vandindvindingsrettigheder, der er givet af en landvæsensret efter lov nr. 169 af 18. juni 1969 om vandforsyning, er fortsat gyldige på de vilkår, der er fastsat i kendelsen. Sådanne vandindvindingsrettigheder samt ældre rettigheder er underkastet reglerne i denne lov om ændring og bortfald af rettigheder.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om eller bestemme, at vilkår i kendelser som nævnt i stk. 1, 1. pkt., om undersøgelse af vandet ophæves.

§ 5.

Stk. 1. Hvis en landvæsensret ved lovens ikrafttræden behandler en sag, som efter ikrafttrædelsen hører under en anden myndighed, færdigbehandler retten sagen efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder sager, der er afgjort af en landvæsenskommission før lovens ikrafttræden, men som efter dette tidspunkt indankes rettidigt.

Stk. 2. Sager, der i medfør af stk. 1, 1. pkt., afgøres af en landvæsenskommission efter lovens ikrafttræden, kan i overensstemmelse med de hidtil gældende regler indankes rettidigt for en overlandvæsenskommission.

Stk. 3. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan bestemme, at behandlingen af enkelte af de i stk. 1 og 2 nævnte sager eller grupper af sådanne skal overgå til ham eller til vedkommende kommunalbestyrelse eller amtsråd.